

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tecom Mican SL, José Arias Domínguez

Sentencja

- 1) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „dokumentu pozasądowego”, o którym mowa w tym przepisie, obejmuje nie tylko dokumenty sporządzone lub poświadczone przez organy władzy publicznej lub urzędników państwowych, ale także dokumenty prywatne, których formalne przekazanie ich adresatowi mającemu miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą jest niezbędne do wykonywania, udowodnienia lub ochrony prawa, bądź roszczeń w sprawach cywilnych lub handlowych.
- 2) Rozporządzenie nr 1393/2007 należy interpretować w ten sposób, że doręczenie dokumentu pozasądowego zgodnie z ustanowionymi przez to rozporządzenie zasadami jest dopuszczalne nawet wtedy, gdy pierwsze doręczenie tego dokumentu zostało już dokonane przez wnioskodawcę drogą przekazania nieprzewidzianą przez wspomniane rozporządzenie lub za pomocą innego, ustanowionego przez to rozporządzenie sposobu przekazywania.
- 3) Artykuł 16 rozporządzenia nr 1393/2007 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy przesłanki zastosowania tego przepisu są spełnione, nie trzeba każdorazowo sprawdzać, czy doręczenie dokumentu pozasądowego wywołuje skutki transgraniczne i jest niezbędne do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg – Niemcy) – Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach

(Sprawa C-241/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób — Związek między tą umową i dwustronnymi konwencjami zapobiegającymi podwójnemu opodatkowaniu — Równość traktowania — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej — Pracownicy przygraniczni — Podatek dochodowy — Podział kompetencji podatkowej — Miejsce opodatkowania — Przynależność państwowa)

(2016/C 016/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Roman Bukovansky

Strona pozwana: Finanzamt Lörrach

Sentencja

Zasady niedyskryminacji i równego traktowania, o których mowa w art. 2 umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r., oraz art. 9 załącznika I do niej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie dwustronnej konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, takiej jak konwencja z dnia 11 sierpnia 1971 r. pomiędzy Konfederacją Szwajcarską a Republiką Federalną Niemiec, zmieniona protokołem zmian z dnia 12 marca 2002 r., na mocy której kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytułu zatrudnienia niemieckiego podatnika, który nie posiada obywatelstwa szwajcarskiego, mimo iż przeniósł on miejsce zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii, zachowując przy tym miejsce zatrudnienia w tym pierwszym państwie, przysługuje państwu źródła tych dochodów, to znaczy Republice Federalnej Niemiec, w sytuacji gdy kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytułu zatrudnienia obywatela szwajcarskiego będącego w analogicznej sytuacji przysługuje państwu nowego miejsca zamieszkania, w tym przypadku Konfederacji Szwajcarii.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – SBS Belgium NV/ Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

(Sprawa C-325/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 3 ust. 1 — Publiczne udostępnianie — Pojęcia „udostępniania” i „publiczności” — Rozpowszechnianie programów telewizyjnych — Proces bezpośredniego przekazu)

(2016/C 016/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SBS Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM)

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że organizacja radiowa i telewizyjna nie dokonuje czynności publicznego udostępniania w rozumieniu tego przepisu, gdy przekazuje sygnały będące nośnikami programu wyłącznie dystrybutorom sygnałów, przy czym sygnały te nie są publicznie dostępne podczas tej transmisji albo w związku z nią, a dystrybutorzy ci następnie przekazują sygnały swoim abonentom, tak że mogą oni oglądać te programy, chyba że działanie danych dystrybutorów jest wyłącznie zabiegiem technicznym, co powinien ustalić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 315 z 15.9.2014.